

Neděle 10. po sv. Trojici
Mt5,17-20
21.8.2022

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

K tomu, co vám přikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete,
ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím.

Píseň: 187

Čtení: Ž1

Píseň: 313

Kázání: Mt5,17-20

Ježíš svým chováním provokuje. Možná se nám to nezdá, ale jeho činění pro zbožné farizeje musí být nejen velkým zklamáním, ale hlavně velkou frustrací. Ježíš o sobě prohlašuje, že je Syn Boží. Podle představ zbožných takto nejedná ten, který je posláný od Boha. Frustrace farizeů tkví i v tom, že pro ně se Ježíš jeví jako naprostý bořitel norem. Je anarchistou, který mezi zbožné Židy uvádí chaos.

Pokrytectví farizeů nespočívá ve dvojakém životě; něco navenek a něco jiného uvnitř. Pokrytectví spočívalo v tom, že opravdu se snažili plnit až s titěrnou přesností zákon. Přesně stanovené normy plnili. Problém byl v tom, že více hleděli na svou bezúhonnost a život než na životy druhých. Narcisticky se vzhlíželi v zrcadle svých skutků, přes které neviděli své bližní. Pokrývali se svými skutky jako brněním proti všem nešvarům, nezákonnostem lidí, kteří měli co do činění se zákonem. Tito lidé pro ně byli hříšníky, kteří nezasluhovali milost.

A tak možná Ježíšova věta *Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit* je ujištěním všem farizeům, kteří jsou zmateni nad Ježíšovým milosrdenstvím. Toto ujištění dostáváme i my tzv. „slušní lidé“, kteří někdy soudíme nemilosrdně ty, kteří v životě neměli takové štěstí, kteří zabředli do osidla svých hříchů.

Jako by Ježíš říkal: Nejsem anarchista, ani přestupník zákona. S vámi věřícími nerozvazuji smlouvu, kterou uzavřel Mojžíš. Ta uzavřená smlouva na Sinaji nebyla jen o plnění přikázání. Ta smlouva byla též o svobodě a zaslíbení, že budu s vámi, že vás budu ochraňovat. A přečtěte si proroky, a celou Tóru, což v ní není zaslíbení milosrdného a odpouštějícího Boha? Což Hospodin neprokázal milosrdenství státcům těch, kteří se ho bojí?

Kolik příběhů milosrdenství a sklonění k vám věřícím jsem prokázal! To je vám zatěžko uvěřit po těchto událostech, že Bůh v Ježíši Kristu je milosrdným a nanejvýš shovívavým Bohem?

Amen zajisté pravím vám: Dokudž nepomine nebe a země, jediná literka aneb jediný puňktík nepomine z Zákona, až se všechny věci stanou. Ano, nejde jen o plnění přikázání. Jde především o to všechno, co dává dohromady obraz Hospodina – Boha nanejvýš shovívavého a milosrdného. Zároveň však Boha žárlivě milujícího a střežícího svůj lid. Boha, který svému lidu dal zákon, který jej má chránit od všeho, co je odvádí od Hospodina. Proto, když čteme knihy Starého zákona, dávejme pozor na každé slovo, každou čárku, vše, co nám má sloužit k dobrému životu.

Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání, a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by však zachovával a učil, bude v království nebeském vyhlášen velkým. Předně bych chtěla povědět jednu dobrou skutečnost. V království nebeském bude ten i ten. Nikdo není vyloučen. Bude tam farizeus i hříšnice ospravedlněná Ježíšem.

Potom bych chtěla povědět, že pořadí v uskutečňování naplnění zákona je takové: nejdřív činit a potom učit.

A to poslední: nejde si vybrat jen to, co se mi hodí. Kdo určí, jaké přikázání je více či méně důležité? Možná pro zloděje je důležité něco jiného než krádež, pro nevěrného muže je nedůležitá nevěra, pro závistivce zřívavá závist.

To, že ten, který přebírá přikázání podle toho, jak se mu hodí, a to, co se mu nehodí, vyhodí ven, tak ten bude nejmenší. Nikoli jako důsledek Božího trestu, ale bude nejmenší v tom, co sám uznával jako nejmenší. Nezapomeňme, že království nebeské může se díť mezi námi, již zde a tady. Můžeme v tomto království tahat za kratší konec.

Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského. Možná si vzpomenete na důtklivou radu svých rodičů. Rozděl se spravedlivě se svým bratrem či sestrou, když šlo o dělení čokolády. Spravedlivě znamená napůl, přesně bez větší či menší části. Takovou spravedlnost prosazovali farizeové. Všem stejně, nikde se neberou ohledy. Jejich spravedlnost někdy soudila nespravedlivě, protože neměli místo pro pokání a vyznání vin. Vyšší spravedlnost je spravedlností milosrdnou. Nikoli ve smyslu všichni jsme hříšní a on nám to Bůh odpustí.

Ježíšova spravedlnost je o přijetí. Přijetí ztracené ovce, přijetí zatoulaného marnotratného syna, stolování s bezdomovcem a publikánem. Nejde o samou spravedlnost lidskou, ale o přijetí toho, který cítí, že na svůj život nestačí, že zdaleka nedosahuje na Boží zákony, neustále je porušuje a potřebuje odpuštění.

Pane, dej, ať prahne po tvém odpuštění. Dej, ať toto odpuštění přejeme i těm, kteří si jej podle nás nezaslouží. Prosíme, dej, ať naše spravedlnost je větší, než spravedlnost farizeů a zákoníků.

Amen.

Píseň: 634

Poslání:

Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby
a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého,
ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí.

Požehnání:

Sám pak Duch pokoje hájiti bude srdcí vašich i myslí vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 415